

'MENSEN TWEETWEE

SNIJ KAA

Werkgevers met meer dan 25 werknemers moeten een bepaald percentage mensen met een arbeidsbeperking in dienst nemen. Scholengroep Spinoza in de regio Haaglanden heeft daar al ervaring mee. Dit jaar kijkt het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid of in het hele voortgezet onderwijs de quota zijn gehaald.

Tekst: Hanneke van der Linden / Fotografie: Josje Deekens

ONLINE MAGAZINE

Hoe werkt de Banenafpraak in de praktijk? Waar moet een werkgever op letten? En hoe doen anderen het? Deze en andere vragen komen aan bod in 'Samen voor meer banen'. Dit online magazine bevat verhalen uit de praktijk en laat werkgevers uit de marktsector, overheid en onderwijs zien wat er in hun omgeving op het gebied van de banenafpraak gebeurt. Ook bevat het handige informatie, zoals een toolkit en links.
www.samenvoormeerbanen.nl

UJDT AAN AANTEN'

Volgens de nieuwe Wet banenafpraak en quotum arbeidsbeperkten, vastgelegd in het Sociaal Akkoord van 2013, moeten werkgevers met meer dan 25 werknemers (of 40.575 verloonde uren) een bepaald percentage mensen met een ziekte of handicap in dienst nemen: het quotum arbeidsbeperkten. In 2016 kijkt het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW) of de afgesproken aantallen voor 2015 zijn gehaald; ook in het onderwijs. Voldoen werkgevers daar niet aan, dan kan het zijn dat zij vanaf 2018 een quotumheffing van €5000,- per niet-ingevulde arbeidsplaats per jaar moeten betalen.

Volwaardig

Voor een vacature die door een Wajonger kan worden ingevuld, kunnen scholen terecht bij een van de 35 regionale Werkbedrijven of een zogeheten Werkgevers-Servicepunt: een samenwerkingsverband tussen UWV en gemeenten.

Scholengroep Spinoza in Leidschendam-Voorburg en Den Haag heeft twee Wajongers als hulp-conciërge in dienst genomen. Rick Struik en Sander Zuiderwijk doen kleine onderhoudsklusjes, ondersteunen bij surveillance in de pauzes en nemen nu en dan portierstaken over. HR-manager Jaap-Willem Westhoek heeft Struik en Zuiderwijk met behulp van het UWV en jobcoaches van een re-integratiebedrijf aan het werk geholpen. Op de scholen waar de twee mannen inmiddels aan de slag zijn, was de schoolleiding van meet af aan enthousiast en

werkte mee aan hun aanstelling. Schoolleider Erwin Zomervrucht van het Veurs Lyceum heeft binnen de bestaande exploitatie een werkplek kunnen genereren en afdelingsmanager Arjen Ravensbergen van het 's Gravendreef College heeft een extra plaats weten te creëren.

Beide schoolleiders onderstrepen dat het om volwaardige arbeidsplaatsen gaat. Zomervrucht: "We nemen niet zo maar iedereen aan en vragen om bepaalde competenties. Behalve het vermogen om goed om te kunnen gaan met leerlingen en collega's, is dat discipline, zodat we erop aan kunnen dat ze op tijd op hun werk zijn. Hiervóór hadden we een wat mindere ervaring, maar over Rick ben ik zeer tevreden. Als er financiële en organisatorische ruimte voor is, zou ik graag willen dat hij blijft."

Ook Ravensbergen is heel tevreden. "Het mes snijdt aan twee kanten. Sander is top met de leerlingen. Hij is echt op zijn plek en dat vinden de andere conciërges ook. Daarnaast geef je iemand een kans en daar heb je als maatschappij een verplichting toe, zeker als school. Ook wij hebben kwetsbare leerlingen. Met name bij leerlingen aan de onderkant van onze opleiding, die we met zorgtrajecten hebben omgeven en van harte hebben ondersteund om hun diploma te halen, vraag ik me regelmatig af waar deze kwetsbare groep terecht komt. Als we zo veel hart voor hen hebben op school, dan vind ik dat de maatschappij ook mag werken aan een vervolg."

'GEEN DAG IS HETZELFDE'

**Rick Struik (22) , hulpconciërge
Veurs Lyceum, Leidschendam:**

“Tot een paar jaar terug was ik net als iedere jongen vooral bezig met voetballen en mijn mbo-opleiding tot timmerman, toen ik een infectie aan mijn rug kreeg. Vier jaar heb ik met een bacterie in mijn lichaam rondgelopen. Voordat ik genezen was, heb ik vijf operaties aan mijn rug moeten ondergaan. Ik heb mijn timmermansopleiding niet af kunnen maken en kwam voor acht maanden thuis te zitten. Dat vond ik echt niet lekker. Ik heb veel liever iets te doen. Via het UWV kon ik hier op school werken als hulpconciërge. Zes jaar geleden zat ik zelf nog op de middelbare school en zei ik dat ik nooit meer terug naar school wilde, maar nu zit ik er toch, haha!

**'Ik kan nog steeds grapjes
maken, maar de leerlingen
luisteren ook naar me'**

Ik ben heel blij met mijn baan. Na een proefperiode van twee maanden heb ik nu een halfjaarcontract en draai volledig mee op basis van 25 uur. In het begin moest ik wennen aan de drukte en wilden de kinderen me nog weleens uittesten tijdens het surveilleren in de pauzes. Het leeftijdsverschil met de leerlingen is klein en dat vond ik wel eens lastig. Om overwicht te hebben zodat ze naar me luisterden. Dat is nu over, ik kan nog steeds grapjes maken, maar ze luisteren ook naar me. Voor alles kan ik terecht bij Raymond, de conciërge die mij begeleidt. Ik vraag het gewoon als ik iets niet weet. We zijn hier recht voor z'n raap en ik kan met iedereen even goed overweg. Het leukste van mijn werk vind ik de afwisseling. Lokalen opknappen, schilderen, stoelen en tafels repareren, surveilleren of de portier vervangen, ik doe het allemaal en geen dag is hetzelfde. Er wordt naar me geluisterd en ik voel me serieus genomen, dat is fijn. Het liefst zou ik op termijn 40 uur willen werken en als het even kan alsnog een diploma halen.”

'HIER WORD IK GEZIEN'

Sander Zuiderwijk (31), hulpconciërge
's Gravendreef College, Den Haag:

"Ik heb nogal wat meegemaakt. Vroeger was ik nogal een straatschoffie, zeg maar. Ik heb van alles gedaan: sociaal-pedagogisch werk in buurthuizen, schoonmaakwerk in hotels en ik heb als lasser zelfs nog een explosie meegemaakt. Maar altijd van die korte en tijdelijke baantjes. Ik ben vader en heb sinds drie jaar een dochtertje; dat betekent meer verantwoordelijkheid. Via een re-integratietraject ben ik hier gekomen en nu heb ik een halfjaarcontract.

'Ik heb wel een klik met de 'boefjes' van school'

In het begin moest ik wennen aan hoe docenten en collega's met elkaar omgaan. Het is een ander milieu. Maar ik ben hier warm ontvangen door de andere conciërges en ik heb veel aan Bart, de hoofdconciërge die mij begeleidt. Het werk wat ik doe, vind ik erg leuk. Vooral het contact met de 'boefjes' van school. Daar heb ik wel een klik mee en ik merk dat die eerder naar mij luisteren dan naar een andere volwassene. Ik zit nu halverwege mijn halfjaarcontract, maar ik wil heel graag blijven. Door dit werk heb ik sociale contacten, ik voel me meer gewaardeerd en weer onderdeel van de maatschappij. Dat je erbij hoort, dat geeft mij een positieve 'boost'. Ik was uit mijn ritme en moest wennen aan vaste tijden, maar nu wil ik op termijn wel 40 uur werken. Ik hoop dat het hier op deze school kan. Hier word ik persoonlijk benaderd, hier word ik gezien. Niet dat ze me ontzien of zo, er wordt echt geen onzin aan me verteld. Iedereen is eerlijk tegen me, ook als ik iets niet goed doe. Daar kan ik goed tegen hoor, dat vind ik juist fijn."

